

Rozhovory se životem

78

OBSAH

Rodiče Matky Marie-----	3
O karmě, zkouškách a poučení -----	6
Ulfův pozemský život-----	13
Léčivé energie a matoucí termíny-----	14
Duchovní léčení a Nazaret-----	15
Milosrdenství-----	17
Otázky a odpovědi-----	19
Jasnovidný pozemšťan - závěr-----	23
Duševně choří-----	26
Cesta k čisté pravdě skrze medialitu-----	29
Nevědomá Veronika s Conterganem-----	33
Nevíra je zmar-----	38

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

RODIČE MATKY MARIE

Boží svatý mír ať žije ve vás!

Byl jsem vaším andělem Helia Merem pověřen, abych k vám promluvil. Velmi si přeji, abych vám při tom dokázal zprostředkovat vibraci harmonie, protože je v těchto časech pro vás tak důležitá.

Vím, proč je ve vás zabydlen neklid, necítíte se dobře, a proč cítíte, že musíte odstranit vše, co vás zneklidňuje. Stručně řečeno: nejste takoví, jací byste chtěli a měli být.

Moje milované děti, zažíváte náročné zkoušky těžké doby. Ale až se jednou ohlédnete za svým životem a absolvovanou dobu prožijete duchovně, uvědomíte si, jak důležité byly dny, měsíce, ba hodiny, kdy jste bojovali a byli prověřováni.

Vždyť už víte, proč je to všechno na vás naloženo. Přišli jste s přáním jít cestou světla a bojovat tak, abyste jednou mohli říct: V tomto životě jsem se snažil a veškerou sílu vložil do snahy to zvládnout.

Proč jste zkoušeni? Proč je stále těžší vítězit? Protože negativní síly nechtějí připustit, abyste kráčeli ke světlu, abyste svou cestu nepřerušovali a dělali vše pro své vítězství.

Ano, nemáte to snadné. Lehčí bylo padnout do temnoty. Krásné to bylo kdysi – žili jste ve světle. Ale byli jste tehdy vlažní v touze Mu sloužit. Kráčet s tím, jenž je pro vás Otec, Bůh, Slunce, světlo, teplo a láska. Měli jste vůli, ale zavedla vás jinam, až tam, kde se nyní nacházíte.

Moje milé děti, nyní je řada na vás. Bojujte! Nemáte to lehké, musíte překonávat jednotlivé úrovně, stoupat po příčkách žebříku vedoucího do světla. Ale nejste na to sami, mějte na paměti, kolik pomoci existuje. Čím více se chtějí negativní síly upnout na vaši stranu, tím více se světlo snaží vám dávat sílu a opět posílit vaši důvěru.

Víme dobře, že každý z vás musí obstát ve svém specifickém osobním boji, že každý čelí jiným překážkám. Ale jsme připraveni pomoci, a tak pokud chcete, zůstanete silní.

Děti milé, říkám vám: Čím silnější budete – a budete stále silnější, protože vám pomáhají světlí pomocníci – tím rychleji zvládnete svou cestu! Pak budete šťastní, budete zářit, protože víte: Já to dokázal!

Helia Mer se svou družinou a pomocníky vás pozoroval. Všiml si, že někteří z vás už tolik nedůvěřují, domnívají se, že toho zažívají příliš.

Ale vzkazuje vám: Děti, kdybyste se podívaly zpět na své minulé životy, do knihy života, byly byste vděční, že se setkáváte pouze s drobnými zkouškami. Věřte nám, jednoho dne tomu porozumíte.

Nesmíte ztratit důvěru. Protože pak ztratíte veškerou pomoc, která je vám k dispozici. Vzdáte se všeho, co vám může pomoci – přílivu sil, lásky, která k vám proudí. Lásku vidět nemůžete, nemůžete ji ale ani pocítit, pokud se jí neotevřete.

To však neznamená, že se budete otevírat veškerým vibracím, jež vás obklopují. Jen by vás tížily. Máte se, děti milé, otevírat v modlitbě a vnitřní prosbou o pomoc – ať se děje cokoli.

I zde je třeba být trpělivý. To je základní předpoklad pro zvládnutí všech zkoušek, které jsou na vás kladeny.

Snadno spadne těžké břemeno, ale velmi obtížné je ho zvednout. Ale právě toto se máte naučit.

Věříte-li však, že je to možné, pak se vám to také podaří.

Vždyť víte, proč právě k vám všechny tyto zkoušky přichází. Jdete totiž již cestou světla!

Nedívejte se tedy ani doprava ani doleva, sledujte pouze paprsek před vámi - je vaším ukazatelem. Ty ostatní vás chtějí srazit, odklonit, odlákat do pokušení směřujících vás opět jinam.

Budte, děti, trpělivé. Není možné, abyste vše překonali za pár hodin, za pár dní.

Neříkat ale ano, věřím. To není víra. K víře současně patří jistota. Už jste se přece toho tolik naučili, tolik moudrosti vám bylo z nejvyšších sfér sneseno. Tak tedy opravdově věřte, nepochybujte.

Jak to bylo s rodiči královny nebes? Žádali dlouho o potomstvo a druzí – v jejich době to bylo tak běžné – se jim smáli. Vysmívali se jim, protože neměli potomka. Tvrdili, že Bůh je tím potrestal. Oni však byli přesvědčeni, že Bůh je netrestá. Věřili, že jejich modlitby přece jen jednou budou vyslyšeny. A stalo se! Po dlouhé, dlouhé době se konečně z požehnaných úst dozvěděli, že se dostaví dítě. Dítě vyvolené přivést na Zemi dlouho očekávaného Spasitele, a tedy plné čistoty a lásky.

Byli stále spojeni modlitbou se svým Bohem a Otcem, nikdy neztratili důvěru, měli trpělivost a důvěřovali.

A trpělivost růže přináší. Mohli potom to největší, co bylo jenom možné, přijmout jako dar nebes.

Také ve vás se má zrodit láska Boží a přesvědčení, že jste součástí Jeho lásky, Jeho milosrdenství a Jeho božského vyzařování.

Milovaní, přeji vám mnoho síly pro překonávání všeho negativního, co je kolem vás a chce vás zničit. Přeji také, abyste plni důvěry kráčeli životem a již necouvli, nýbrž se pozvedli do zářivé síly Pána.

Jste děti Boží, požehnané a vedené Jeho láskou. Toto si pamatujte až do konce pozemského života.

Bůh nechť vám žehná a dá mnoho síly. Amen.

*Pane Bože, já Tě prosím, dej mi zdraví, duši klid,
abych mohla v každé době sama sobě posloužit.*

*Do srdce mi pro každého upřímnost a lásku dej,
v práci, kterou mohu konat, Pane Bože, pomáhej.*

*V Tebe věřím, v Tebe doufám, proto Bože při mě stůj,
tělo mé i duši moji, Pane Bože ochraňuj.*

O KARMĚ, ZKOUŠKÁCH A POKUŠENÍCH

Milované dušičky! Ze své domoviny jsem vám přinesl vše, co potřebujete k vzestupu. Děkuji za vaše zkrášené duše, za květiny, za vše, co jste si v pozitivní vibraci vůči Bohu uložili z posledního setkání do vědomí.

Máte sílu představivosti a vzpomínky a s pomocí duchovních průvodců si je můžete opět zaktivovat.

Minule jste mohli v závěru setkání klást otázky. Provedl jsem s mými duchovními přáteli analýzu - nebyl jsem spokojen ani se sebou, ale ani s vámi. Někteří jste se totiž nedrželi zadání a dávali otázky, které s ním nesouvisely.

Takže tentokrát řeknu větu a tebe, bratře Otto, prosím o koordinaci: jeden či dva se ihned mohou ptát. Víím, že máte slabou paměť, a proto nebudu vše říkat najednou. Pokud uznám za vhodné, odpovím. Mohu ovšem také říci: „K tomu nedám žádnou odpověď!“ Mám opět sebou posily, protože nejsem vševědoucí.

- *Odpadlá bytost potřebuje zažívat ke svému zdokonalení zkoušky. Nějaký dotaz?... „Není.“*

- *Duchovní bytost nebo člověk je svojí vírou či duchovní naukou posilován, proto odolává zkouškám, pokušením apod.*

K tomuto je dotaz? Bratr Otto: „Není.“

- *Duchovní výuka Božími posly vyzvedává duchovně naladěného člověka nad úroveň pozemské vibrace. Dotaz?... „Ne.“*

- *Bohužel jste Stvořitelem vystaveni zkouškám, působí na vás negativní síly, vaše vůle je slabá. Dotaz? ... „Není.“*

- *Vaše duchovní vědomosti jsou prověřovány negativními bytostmi. Určí, zda podlehnete pokušením, nárokům pozemského života, či naopak. Otázka?... Bratr Otto: „Není.“*

- *Jak jsme vás mnohokrát učili, přezkúšuje Stvořitel zralost bytosti různými formami - hmotou, myšlenkami, pocity – zda v sobě pociťují svobodu. Je k tomuto dotaz? Bratr Otto: „Ano.“*

Dotaz: Pokud člověk ve zkoušce neobstojí, pak ztrácí energii, kterou použijí negativní síly. Naším úkolem je tento energetický deficit opět doplnit skrze modlitby a prosby. Bude následující další zkouška těžší než ta první, jedná-li se o ten samý problém? Děkuji.

Hardus: Ano, každá další zkouška bude těžší. Ztratili jste energii, svobodu v myšlení a cítění v celé vaší životní filosofii.

Je třeba, abych uvedl příklady. Prosím, aby se nikdo z vás necítil dotčen. Např. najdete peněženku s mnoha penězi. Co s ní uděláte? To je vaše věc.

Druhý příklad: Pokladní u pokladny vám vrátí víc, než má. Co uděláte? Slyším šepot. Jeden z vás říká, že se mu to stalo, že to vrátil, protože ví, že ona by musela ztrátu uhradit. Děkuji ti za to, ale to je tvoje věc. Vidím ale i jiné, u kterých to proběhlo jinak. Jiný důvod se týká toho, že se máme mít rádi. Mezi lidmi by měla být důvěra, ta se buduje na upřímnosti. Na další otázky, které se tu vznášejí, odpovídat nebudu. Vráťím se k základnímu důvodu, proč jsou lidé vystavováni zkouškám.

- *Stvořitel nás stvořil čisté, bez zátěží, ovšem ne dokonalé. To bychom od něj neodpadli. Naše svobodná vůle způsobila, a týká se to i mě, že jsme opustili domovinu tak překrásnou, že si to sotva umíte představit. Padli jsme dolů, vy hlouběji než já, a proto jsou nutné k našemu vzestupu zkoušky. Prověří, zda máme vůli zocelenou a jestli ji používáme za pomoci Božích pomocníků. Prosím, nějaký dotaz?*

Dotaz: Znáám desítky let duchovní učení a stále zažívám pokušení, kdy přesně vím, že se mám rozhodnout v Božím smyslu. Ale tlak je tolikrát tak silný, že jsem sice bojoval, ale podlehl. Co můžеш, prosím, k tomu říci všeobecně, ne ve vztahu ke mně?

Hardus: Budu tě šetřit. Většině z vás se to stává, ani mně se nedařilo líp. Ale u mě to byly jemnější skutečnosti, jak to v polohmotě bývá, u nás to není tak hrubé. Podstatné je mít ve vědomí stále dobro. Pomocníci jsou při vás, naslouchejte jim. Bohužel tlak materie ovládané negativními silami je silnější než inspirace duchovních průvodců. Když jsi podlehl a udělal, co ti vsugerovaly negativní síly, ztratil jsi část svobody. Ježíš Kristus ale přišel na Zemi, aby vás osvobodil z područí Satana. V naší duchovní domovině, kam všichni patříme, vládne pouze svoboda. A ten kousek, cos ztratil, musíš získat později zpět.

Dotaz: Milý Hardusi, minule jsi radil se vehementně nebránit pokušením, nýbrž navýšit si vibraci cvičením v mírnosti a důvěře v pomoc. Dostáváme také podporu, pokud kromě pěstování vůle cvičíme klid a důvěru v Boží pomoc?

Hardus: Slovo cvičit slyším rád. Vy ale jen zpočátku cvičíte pilně a vytrvale, potom polevujete, až téměř přestanete (to mi říkájí vaši duchovní průvodci). Zpět ke tvé otázce. Pozemský život není ráj, pokušení se vyskytují v každém okamžiku, nemůžeš si od nich odpočinout. Pokud máš znalosti hlubší a jsi zralejší, pak bude v tomto případě zkouška nutná.

- Důležité je, abyste i vy přezkušovali! Zkoumejte, když vám něco vstoupí do cesty, zda je to váš problém. Vy ho nazýváte karmou – já mu říkám následky. Další možnost je, že se jedná o pokušení. Zkoumejte to! Pokušení přicházejí vždy přímo. Prosím, tohle si zapamatujte! Nebo je to zkouška, která má jejím absolvováním ověřit vaši zralost. Velkým darem jsou Boží pomocníci a vy byste je měli v těchto situacích poslouchat a nenechat se ovlivnit sugescemi negativních sil! Nějaký dotaz?

Otázka: Milý Hardusi, jak lze odlišit zkoušku od pokušení? Nejsme přece stále vystavováni jen zkouškám.

Hardus: Přezkušuj, milý bratře, už jsem to před chvílí vysvětlil. Buď jsou příčiny, které tě tlačí, vy je nazýváte karmou, anebo se jedná o zkoušku vedoucí ke zralosti. V takovém případě ani nezaváháš. Lidské vědomí není tak zralé, abyste si všechna pokušení uvědomovali. Nebo abyste pochopili všechny zkoušky nebo

aby vám bylo jasné, k jakému cíli zkoušky vedou. Jsi s mojí odpovědí spokojen?

Tazatel: Ano, děkuji, ale vše kontrolovat, tedy myšlenky -

Hardus: - abych tě upokojil: nejste schopni všechno kontrolovat. To byste nedělali nic jiného, než zkoumali. Radím, začněte po troškách. Ne se do toho potopit a jen hloubat, zda je to zkouška. Ne! Toto vás neučíme. Ale radíme: Modlete se! Neboť Stvořitel posílá v pravou chvíli pomoc - pokud o ni prosíte. Další otázka?

Dotaz: Chci jen dodat, že pokud složím drobnou zkoušku, dostaví se velké vnitřní uspokojení i důkaz, že mi bylo pomoheno, že se tohoto způsobu mohu držet a že jsem poznal lásku přátel Boha a příště to mohu udělat ještě lépe. Děkuji.

Hardus: Děkuji za tvůj příspěvek. Samozřejmě se jedná o vítězství – ať v případě pokušení či hmoty. Hmotu často považujete za vás omezující, ale tak to není. Tak je vám to podsouváno negativními silami. Není to tak. Je pouhým prostředkem k vašemu růstu. Nelze si z ní udělat boha. Odmítněte ji, když není nutná, to vás osvobodí! Uvedu příklad: Ježíš řekl: „Lidský syn nemá ani kámen, na kterém by unavenou hlavu složil.“ Ještě něco?

Bratr Otto: Milý Hardusi, ještě k rozlišení vnitřního tlaku a vnějších pokušení. Mám pocit, že vnitřní tlak je trvale přítomný, takže existuje stálé napětí mezi naším momentálním vývojovým stavem a snahou po dokonalosti. Proto považuji tento vnitřní tlak ne za zkoušku, ale trvalou výzvu přinášející dost práce i bez dalších vnějších pokušení.

Hardus: Velmi dobrý postřeh. Musím ho trochu rozšířit.

- *Již jsem řekl, že příčinami jsou vnitřní zátěže – karma. Ty ve vás vytvářejí jakési napětí, tlak a oslabují vaši sílu. Jinými slovy, jste své Božské jiskře, Kristovu světlu, svojí duši něco dlužni. Stále s sebou vlečete vinu - také já, sebe nevyjímám. Stvořitel ti ale tento dluh nikdy nebude dávat za vinu! Pocit viny však brání prožívat hezký vnitřní život. Vnímej radost, raduj se z každé maličkosti, neboť radost přináší svobodu a odhání pokušení. Podobně jako když se vroucně modlíš nebo se koncentruješ na něco, co máš vykonat,*

nemají negativní bytosti šanci tě svést. Tehdy se nedostaví ani pocit viny. Když jsi ale dozrál a nastal čas zkoušky, protože jsi dobře pracoval, pak se dostaví. S každým osvobozením získáváš vyšší vibrace a duchovní znalosti, které tě vedou na vyšší příčku, kde už tlak, vinu apod. tolik necítíš. Prosím, nějaká otázka?

Otázka: Když vnitřně přezkušujeme, dostane se nám často odpovědi. Ale jak si mám být jist, že přezkušuji ve „vyšším Já“, a ne rozumově?

Hardus: K tomu řeknu něco o *strategii temných mocností*. Víte, že už malé děti jsou zaujaty hračkou číslo jedna – počítačem nebo mobilem a podobnými věcmi - jsou přeplněny informacemi! Ty pronikají do mozku a zaplňují ho, takže do něj už nemůže vstoupit složka duchovní, mozek je zkrátka přeplněný. Dnešní lidstvo je tedy přeplněno nedobrymi myšlenkami. A lačností mít stále víc. Ale ubývá mu láska k bližnímu, také víra v Boha mizí. Víc k tomu neřeknu.

Dotaz: Mám mnoho chyb, které se snažím odstraňovat. Možná je to naivní, ale začal jsem jiný způsob, jak proti nim bojovat. Prosím svého duchovního průvodce, aby se mnou v noci cvičil určité situace. Jednoho dne jsem se pak v dané situaci nerozčílil a od té doby se tato situace neopakovala. Překonal jsem ji.

Hardus: To ti gratuluji. K tomu chci něco dodat: *duchovní průvodce pomáhá, pokud ho chráněncem o to požádá a je to v jeho kompetenci. Má nad člověkem velkou moc, protože tak to bylo, než se dotyčný inkaroval, naprogramováno. Bylo stanoveno, s čím mu může pomáhat a co mu smí darovat. Jedná se tedy o vazbu z nadzemí do současnosti. Nezapomínejte, že váš anděl strážný je moudřejší než vy a že všechno, co vám před inkarnací slíbil, dodrží. Pokud s ním budete spolupracovat. Proto je tak důležité ho před usnutím poprosit a pomoci mu, aby se mohl projevit. A když to neudělá ihned, pak jsou k tomu důvody či okolnosti, které musíš nebo bys měl ty sám odstranit. Aby pak on mohl splnit, oč jsi ho prosil.* Řekl jsem to srozumitelně?

Otázka: Dlouhou dobu zásobuji přátele duchovními sděleními a pokouším se pomáhat. Poslední dobou jsem měla mnoho zkoušek a nyní mám problém: Mí přátelé si mysleli, že na své

duchovní cestě získali určitou ochranu nebo jistotu. A na mně vidí, že to tak vždycky není. Mám strach, že se stahují zpět. Co mohu udělat, aby nesešli z cesty? Děkuji.

Hardus: Mluvíš o strachu a strach je vibrace otce lží. Zmenšuje obranné síly a brání lidem konat Boží vůli. A nyní k tobě. Kvalifikovaně jsi své sourozence poučovala a možná – abych se vyjádřil vaší řečí – jsi trochu střelila vedle. Ale žádné dobré slovo se neztratí. Vše je zaznamenáno, každé slovo působí. Tito sourozenci vlivem protikladu poznali, že i ty jsi slabá a chybuješ. Proto se trochu odvrátili a jejich zapálení opadlo. Říkám však, *co jsi zaslala, to vzejde. Neztrácej odvahu, následuj svoji cestu, ale netlač, nýbrž miluj! Vysílej dobré myšlenky a uvolni jim cestu a oni si možná zase budou přát s tebou hovořit.* Děkuji za dotaz.

Otázka: Milý Hardusi, většinou před setkáním jsou nátlaky silnější. Pocítil jsem to včera s mým synem. Nechoval jsem se tak, jak bych měl. V noci jsem se vzbudil a prosil svého duchovního průvodce o spojení s jeho ochráncem, abych se synovi za své chování mohl omluvit. Ulevilo se mi. A dnes při jízdě sem mě duchovní svět zachránil před srážkou s jiným autem, které nedalo přednost a vjelo mi do dráhy. Snad to má být znamení, že jsem se v noci zachoval správně.

Hardus: Zde je důkaz, že *tvůj ochránce zná nejenom tebe a tvého syna. Zná i situace, při kterých číhá na tebe nebezpečí. A tys byl v dobrém rozpoložení, takže mohl zapůsobit a srážce zabránit.* Musel působit i na protijedoucího řidiče, aby k nehodě nedošlo.

Dotaz: Vysvětlil jsi, jak je to s příčinami - karmou, pokušeními, zkouškami a vnitřním tlakem. Často jsem slyšel, že karma je pro nás ta nejmenší zátěž. Chápu správně, že pokušení a zkoušky jsou jejím produktem? Když máme negativní karmu, přicházejí na nás odpovídající zkoušky.

Hardus: Správně.

Otázka: Jak působí karma, pokušení a zkoušky?

Hardus: Jsou to tři odlišné věci, a přece se dají spojit do jedné. Složíš-li zkoušku, odejde do minulosti. Nikdy se nevrátí, pokud – a teď dávej dobrý pozor – ti něco negativní síly opět nevsugerují

a ty to přijmeš a realizuješ. Kdybys to neudělal, zvětšil by se tvůj prostor a vzrostla svoboda. Můžeš mít sklon konat dobré, ale zásadní je vytrvalost.

Dotaz: Milý Hardusi, pracuji s lidmi a vidím, že mnoho z nich je přes den unavených, ačkoliv dostatečně spali. Myslím si, že to souvisí se stravou, s myšlením a cítěním. Můžeš nám k tomu něco říci?

Hardus: Ano. Jsou to sourozenci, kteří jsou energeticky otevření. Nenaučili se uzavírat si auru, ačkoliv o tom slyšeli nebo to dělávali, ale přestali. *Každý vyspělý křesťan by se měl natolik ovládat, aby neztrácel sílu a nebyl pak unaven. Únava je znamením ztráty ódu. Kdo má zájem na tom, aby byli lidé unaveni? Aby pociťovali odčerpání ódové síly? Začali zapomínat? Je těžké vysvětlit celý proces. Aspoň krátce: Začíná to přemírou informací!* Víím, lékaři to nazývají jinak, ale nejsem lékař. Nyní musíme zjistit, kolik je hodin. Bratře Otto? Je půl dvanácté.

Hardus: Pak jsem přetáhl. Děkuji za vaši spolupráci. A jedna útěcha pro vás. *Bože, nebeský náš Otče, zkoušej nás odpadlé děti tak, abychom to unesli. Ve své moudrosti a lásce se Ty přizpůsobuješ zkoušeným, takže mohou, pokud o to usilují obstát.*

Kristus přišel na Zemi a vybojoval svobodu. Nyní jsme na řadě my, abychom si ji vybojovali, následovali ho a osvobodili od pout hmoty.

Moji milí, doufám, že jsem to dnes zvládl lépe než minule a analýza bude dobrá. V to doufám! I u nás jsou kritizující bytosti.

Děkujeme Otci za námahu, pomoc a sílu, kterou dal nám a našim duchovním průvodcům. Mohli jsme tak dokázat, že s námi umíte spolupracovat. Srdečně vám děkuji.

Prosím, milý Otče, pomoz nám k dokonalosti, v níž spousta sourozenců již ve Tvé říši dlí. Tvoje láska k nám proudí ze Tvé dokonalosti.

Miluješ a působíš z Tvé říše tak, abychom se stali malými slunci na Tvoji počest. Ať tento silný proud milujeme, abychom se mohli učit a naplňovat. Jen Tvé je naše myšlení a chtění. Radostně a oddaně chceme následovat Tvoji milující vůli!

ULFŮV POZEMSKÝ ŽIVOT

Milovaní přátelé, dostal jsem příležitost k vám promluvit. Asi před sto lety jsem byl pozemským člověkem. Rád vzpomínám na nádhernou píseň „Blíž k Tobě, Bože můj, jen k Tobě blíž!“, která se tehdy často hrála. Píseň na Zemi nevznikla, byla sem transferenceována z duchovních sfér. Dnes tato melodie zní v nadzemských sférách.

Žil jsem v době zkázy Titaniku. Tuto obrovskou loď lidé ve své pýše, aroganci a nadutosti oslavovali jako nepotopitelnou!

Každý, kdo něco znamenal, měl vysoké postavení či slavné jméno, se pyšně vydal absolvovat první plavbu. Na lodi se tak šlo velmi nepříznivých vibrací. Nadutost, zpupnost a bujaré oslavy - a pak nečekaná katastrofa.

Přátelé, srovnajte to s dnešním lidstvem! Jste, moji milí, také na potápějící se lodi. To **Země se potápí!** Jaká jsou srdce lidí? Plná pýchy, egoismu, náruživosti! Láska k Bohu roste jen výjimečně. Jako bývalý pozemský člověk k vám můžu takto mluvit. Snad mi rozumíte, co tím míním.

Narodil jsem se jako Němec, a proto se v nadzemí zabýval otázkou, proč moje tehdejší vlast prohrála poslední velký boj. Nebyly to zbraně či přesila ostatních národů. To duchovní svět přichystal mocnému systému Pána temna konec! Bratr, jenž byl nazýván „Führer“, byl plný pýchy, a tudíž obsazený.

V době, kdy na vojenské a civilní cíle Anglie a Belgie dopadaly rakety V2, intenzivně jednal anglický velitel letectva s pomocí kvalitních médií s vysokými duchovními bytostmi sloužícími ochraně Anglie. To ony vedly a řídily Anglii tak, aby satanská říše v mé vlasti byla přemožena.

Pokud jde o světlo a tmu, stavím se rozhodně na stranu světla. Hodně jsem se zde v nadzemí od té doby naučil, a tak vím, že **ztroskotají všechny říše Země, které slouží a pomáhají temnu!**

LÉČIVÉ ENERGIE A MATOUCÍ TERMÍNY

Biologické silové pole, dynamická psychologie, nevysvětlitelné jevy jsou matoucí termíny snažící se utajit Boha, Krista, vnitřního léčitele, Božskou jiskru, duchovní síly a energie. Taková je strategie temných sil vůči všeobsahujícímu vzhůru vedoucímu zákonu Božímu.

Nevhodné myšlení a činy nevědomých pozemských sourozenců způsobují, že léčivé duchovní energie jsou málo účinné.

Při nemoci je nutné dát prostor vnitřnímu léčiteli. Tvé tělo není odrazem Stvořitele, ale tvoje Boží jiskra ano. To ona působí svým světlem na celou tvoji jednotku. Její energií může být prosvíceno a uzdraveno tvé tělo. Je to jedna součást tebe. Budeš zharmonizován, a tedy uzdraven. Ovšem pokud k tomu v sobě probudíš vůli a změníš myšlení. Působící síly jsou zde proto, aby sis uvědomil svůj cíl – dokonalost Boží jiskry - svého vnitřního bytostního jádra. Rozpoznej to ve prospěch lásky.

Energie jsou určeny také pro tělo a jeho funkčnost. Uvědom si, že se tělo nemůže uzdravit, dokud nezměníš myšlení. Nemysli tedy na nemoci, ale na kompletní uzdravení. Jak uvažuješ a zacházíš se svým tělem, tak bude fungovat. Obnov proto pomocí duchovních sil své vědomé myšlení – tehdy se budou buňky a orgány pod vedením vnitřního léčitele pomalu, ale jistě obnovovat.

Nedobré energie způsobují nesprávné a negativní myšlení přivádějící do těla otravy, působící blokády a bariéry. A tím se ochromí uzdravující energie. Hledej příčinu v sobě – myslel jsi totiž bez lásky. Veškeré Stvoření chce zpět ke Stvořiteli! Proto jednej tak, jak to chce On – miluj! – a tvé utrpení se promění v dobré skutky. Nauč se všechny strachy, obavy, starosti, disharmonie atd. proměnit v láskyplný souhlas a důvěru ve vlastního vnitřního léčitele. Dej energiím volný prostor, neomezuj je a nebraň jim svojí umíněností a nevhodně směřovanou vůlí.

DUCHOVNÍ LÉČENÍ A NAZARET

Existují uzdravení skrze víru a pomoc duchovního světa. Může se tak stát všude a kdykoliv, ovšem za jistých předpokladů.

Tomuto typu vyléčení a pomoci však brání překážky. Aby se odstranily, má se pozemský člověk naučit obracet do svého nitra - k Boží jiskře, dokladu lásky Stvořitele. Víra v Jeho lásku vás naučí uvolňovat účinné síly i přijímat pomoc jak z vnějšku, tak z nitra.

Také v pozemských lékářích působí Boží jiskry, ale za určitých předpokladů. My, Boží poslové, s nimi nesoupeříme, naopak jsme připraveni jim sloužit a pomáhat. Mnozí z nich o nás nevědí, anebo vědět nechtějí. Když jsme ale bývali pozemskými lékaři, měli jsme s duchovním léčením podobné problémy.

Co je tedy příčinou toho, že se pomoc nedostaví, nebo je malá?

Disharmonie ani nemoci nejsou přáním ani dílem Božím. Jsou následky karmy životů odžitých na Zemi či podobných planetách nebo důsledky současného života způsobené nedodržováním zákonů života. Mohou také být projevem absence lásky a vzdálení od Stvořitele.

Posledně jmenované příčiny lze do jisté míry odstranit láskou a oddaností ke Stvořiteli a zároveň vnitřnímu léčiteli. Pokud člověk dá Boží jiskře volný prostor, tehdy pocítí lásku a duševně se očistí.

Důležité je rovněž, aby odpouštěl, pomáhal, nesobecky působil, pečoval o duševní hygienu a praktikoval léčebný půst. Také se modlil ke Stvořiteli, protože tehdy přijdou energie, které jeho vnitřní léčitel užije pro pomoc a léčení.

Které vnější a vnitřní příčiny blokuji příliv Stvořitelovy léčivé energie k Boží jiskře - vnitřnímu léčiteli? Překážkami pro uzdravení jsou karma, pýcha a stálé pochyby, strach, obavy, nespokojenost, nejistota a nevíra. Bývají vnuknuté negativními silami.

Pokud očekávaná pomoc nepřijde či léčení je neúspěšné, pak není chyba v lásce Stvořitele. Ta je všudypřítomná. Ovšem působí tam, kde je pro ni prostor a když svobodná vůle člověka dovolí, aby mohla užitečně působit. Proto kontrolujte, milí sourozenci, zda jste si nevytvořili překážky: Milujete Stvořitele opravdově, anebo je váš cit povrchní a nedostatečný?

Nedomnívejte se, že Tvůrce je dárce, léčitel nebo řemeslník, kterého povoláte, či jemuž dovolíte ve vás uskutečnit Své dílo. Opak je pravdou: Stvořitel neustále pomáhá, léčí, miluje a tvoří. Ovšem jen to, co je nejlepší pro celek!

Mysleme na Ježíše a jeho Nazaret. Tam strávil dětství, ale léčil zde málo – nebylo možné na disharmonické sourozence působit. Důvod znáte: Nazaretským chyběla víra v jeho léčivou sílu. A kde není víra v léčivou moc, tam rozum, cit, mysl a chtění jsou uzavřeny přílivu léčebné síly Stvořitelovy lásky. V tomto městě zkrátka nebyly předpoklady pro uzdravení.

Co je víra v Boha? Stručně řečeno – láska!

Co není víra v Boha? Ono vlažné „asi je to pravda“ nebo „může to tak být.“

Víra v Boha v nejniternějším smyslu je vydávání všech sil lásky z hlubokého přesvědčení. Z nitra plného důvěry ve Stvořitele a jeho působení.

Následující Ježíšův výrok znáte: „Pokud se chceš modlit, jdi do svého koutku a tam se modli.“ Asi je vám jasné, co tím Ježíš míní: oprostít se od všech pozemských myšlenek, pocitů, hluku, rozptylování vnějším světem a otevřít se Bohu lásky a spasení.

Duchovní léčení vyžaduje nejprve změnit postoj, odstranit chybné vztahy a postoje, egoistická přání a žádostivosti. Zbavit se pocitů beznaděje, nerezignovat při silných bolestech a velkém utrpení. Přestat negativně myslet, hlídat si dobré pocity, neublížovat, stále odpouštět. Nepřipustit myšlenky méněcennosti, netrestat se, nemít strach ani starosti. Pryč s nimi!

Stvořitel je Bůh lásky a milosrdenství! Za těchto uvedených předpokladů pomáhá!

MILOSRDENSTVÍ

Kristus v konečné době potřebuje každého, kdo je duchovně probuzený. Pokud vás něco sužuje nebo jste rozptýleni či necítíte radost, neměli byste na své duchovní probouzení zapomenout! Vědomosti stále převádět do skutků a podle nich žít. Víím, že ne u všech jsou duchovní zákony oblíbeny, ale bez nich není řád a Tvůrce je Bohem pořádku.

Chaos, anarchie a bezprávi jsou produktem pozemského lidstva, protože se nechává ovlivňovat protivníkem světla. Kristus vládne a koná ve smyslu Božích zákonů. A nás poslal, abychom tyto zákony sdělovali. Jejich poznáním můžete jít životem snáz a příměji. Kdo v sobě nechá toto poznání uzrát, najde v něm útočiště.

Žijete ve hmotě, žijete v konečných zákonech. Ty mnohé tlačí a brání rozpoznat duchovní zákony. My to vííme, a proto jsme tu s vámi.

Vnímám vaše námitky: Ale já, milý Emanueli, neznám všechny zákony hmoty, jak mám pak poznat zákony duchovní, natož se jimi řídit! Ano, zákonů hmoty je mnoho a bude jich víc. Bůh je naopak jednota. Duchovní zákony ústí do jednoty s Bohem. To je propastný rozdíl.

A nyní k Božímu milosrdenství a spravedlnosti. Proč jsou nutné? Protože část lidstva či duchovních bytostí nebyla poslušná, byla domýšlivá, chtěla tvořit sama, nežila v Boží rotaci a vzpouzela se. Proto ustanovil Bůh zákon pokání; je projevem Jeho milosrdenství, lásky a spravedlnosti vůči padlým dětem. Bůh nás mohl po odpadu všechny k sobě přitáhnout a vzít nám život. Ovšem co Bůh stvořil, to ponechává žít. Ale zařadil nás do zákona pokání v podobě ozdravného a osvobozujícího plánu. Takže se radujte, nebojte a zbytečně nestarejte. Bohužel to ještě neumíte, **jste zajatci myšlenkových stereotypů a pozemského haraburdí** – tak bych ho nazval.

Mnozí si stěžují: „Proč mě Bůh tak zkouší? Proč právě na mě sesílá tolik bolesti a utrpení?“

Odpovím, i když asi narazím. Ne Bůh přezkušuje, ty sám jsi zavalil příčinu ke zkoušce. Prosil jsi, aby tě provždy zprostil muk, která sis nabral. Příčina je v tobě. Kdo připustí, že je zodpovědný Bůh, ten je od Něho hodně vzdálený. Vždyť Bůh je absolutní spravedlnost! Jsi-li zatrpklý, cítíš-li tlak hmoty, ale jsi svobodný, řekneš: „Otče, Tvá vůle se staň, ale pomoz mi, ať se v tom zorientuji a unesu to. Dej mi, prosím, sílu a naději do budoucna!“ Tehdy poznáš, že právě začíná budoucnost, protože Boží spravedlnost nepřipustí, abys byl zkoušen nad tvé síly. Zapamatujte si to! Nestěžujte si, že trpíte neprávem, protože, jak jsem řekl, je to důsledek vašich aktuálních pochybení. Ale může to být i dávná karma, která tě vyzývá to unést.

Před inkarnací jsi od duchovního světa požadoval: „Naložte na mě tentokrát vše najednou, abych se konečně té zátěže zbavil.“ Když se blížil termín zkoušky ve škole, pak, přestože jste věděli, že jste se připravovali, byli jste také nervózní. Nyní si řekněte: Prosil jsem o to a od Boha, Otce, mám tu nejlepší jistotu. Když totiž Bůh slyší prosby svých dětí a vidí, že se člověk drží, ačkoliv se domníval, že je na konci svých sil, dostane pomocnou sílu. Jak se to stane, to nechte na Bohu. Člověk je ale povinen usilovat, aby ve zkoušce obstál.

Zákon pokání je tedy úzce spjat se „zákonem nápravy.“ Pod souhrnným pojmem „karma“ se skrývá mocný zákon, kterým prostupuje nit nápravy, odčinění. Je to sice nit ve velkém koberci, ale jedná se o samostatné vlákno se speciálním zabarvením.

Lidé se ptají: Proč jsem se právě narodil do téhle rodiny? Protože jsi to chtěl a má to význam. Cítil ses k těmto rodičům přitahován, protože už kdysi byli s tebou ve spojení a společně jste se prohřešili proti Jeho zákonům.

Toto je pravda, kterou byste si měli vštípit. Přestože se vám to či ono nelíbí, s Bohem nemůžete bojovat. Tak to ani nezkoušejte, zkusili jste to kdysi – a jak to dopadlo! Je to zbytečné, jen se tím zatížíte.

Doufám, že jste mi rozuměli. Děkuji vám.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Milované dušičky, z mé domoviny jsem vám přinesl vše, po čem vaše duše touží: duchovní bezpečí, naplnění silou a hlavně proud lásky. Děkuji za vaše vyzdobené duše, květiny a andělům za to, že opět přivedli nové sourozence.

Naše setkání se konají, použijí-li pozemský výraz, v „kontejneru“; uvolnili jste ho, vyčistili, a tak ochránili od okolního světa.

Mnozí z vás nás hodlají požádat o to, abychom jim splnili prosby týkající se hmoty. Milování, není to nemožné, nejprve je nutné vše důkladně prozkoumat! Tak byste měli jednat i vy: pokud si něco začnete přát, zkoumejte, zda splněním snu se posunete ke světlu, či naopak. Děkujeme těm, kteří takovou myšlenkovou kontrolu dělají, pak víme, že po dlouhé době učení se dostavují výsledky umožňující vzestup.

Nyní promluvíím na téma Osud lidstva a vy se opět můžete ptát.

Všechny od Boha odpadlé bytosti mají svůj vlastní osud. Nepochobá se osudu jiného člověka a je vtisknut do jeho duše.

Lidstvo se mělo stát spojovacím článkem mezi výše vyvinutými bytostmi a těmi, které vás chtějí stahovat dolů.

Milování, ne vše, co na Zemi prožíváte a děláte, je ale dáno osudem! Většina je do vaší duše zakódována jako konkrétní důsledek vašeho chování! Vy jste to vyvolali! Stvořitel pak kvůli tomu do vaší duše zabudoval jisté události, jsou to tzv. mezizkoušky, které máte zvládnout. Zda je složíte nebo ne bude vaše zásluha, či prohra. Zakódoval také vaše zranění, ale jeho rychlost ponechal na vaší vlastní vůli.

Smyslem života je přiblížit se Bohu. V duši je také zakotven celý život před zrozením, po zrození až do odložení tělesné schránky. Je tedy zbytečné říkat, že za nic nemůžu. Vše je zaznamenáno a každý nedobrý čin vyžaduje nápravu, a tedy inkarnaci.

Milý bratře Otto, pomoz nám...

1. otázka: ***Máme si kontrolovat myšlenky a pocity. Jak ale můžeme poznat, že zkouška právě začíná?*** Děkuji.

Hardus: Duchovní bytosti to mají oproti lidem jednodušší. Nemusejí ovládat pozemské tělo, jsou jasnovidnější a jasnoslyšnější, nemají hmotný mozek a zřetelněji vnímají pokušení negativními bytostmi. Člověk je ovšem částečně chráněn, ale jen tehdy – a to opakuji po několikáté – pokud se koncentruje na bohubilbé věci. Pak nad ním nemají negativní síly moc.

2. otázka: Milý Hardusi, ***důležité osudové milníky se v mnoha případech ohlašují předem. Jak můžeme tato znamení lépe vnímat? Mohli bychom se pak na nastávající zkoušku líp připravit.***

Hardus: Komplikovaná otázka. Správně říkáš, že se zkoušky ohlašují dopředu. Pokud je člověk vnímavý nebo je varovaný nějakým sourozencem, a přesto nic neudělá, je to chyba. Bude varován ještě jednou – buď formou snu, rozhovoru či inspirace od duchovního průvodce.

Bůh nechce, aby lidé trpěli, ale aby se vyvíjeli v lásce, a tak ukázali, že už žádné těžké zkoušky nepotřebují. Duchovní průvodci se snaží, aby zkoušky nedopadaly v plné intenzitě. Zatvrzelé egoisty postihne zkouška naplno, ovšem i v těchto případech bude ochranný duch její sílu mírnit.

3. otázka: ***Stačí odčinit pomýlení tím, že se naučím duchovně vysílat lásku, anebo ho musím odčinit i ve hmotě?***

Hardus: Dobrá otázka. Pokud se duchovně vyvineš tak, že vy cítíš, že něco můžeš vůči sourozenci, zvířeti apod. odčinit, tak to hned udělej! Negativní síly se totiž snaží, aby ti nějaká zátěž zůstala a ty ses s nimi v další inkarnaci opět setkal. Takže vše, i to sebemenší, co obsáhneš myšlenkami, pocity, inspirací od svého duchovního průvodce, změň v dobré, také ve hmotě! Ovšem než budeš chtít něco měnit, popros o pomoc Stvořitele, Krista nebo duchovního průvodce - aby nejdřív obměkčili srdce sourozence, a tvá omluva proto vnikla hluboko do jejich srdce a oni ti dokázali odpustit.

4. otázka: ***Vysvětlil jsi nám mezizkoušky a slyšeli jsme o zkoušce zralosti. Jak spolu souvisejí? Jsou propojeny, nebo jsou oddělené?***

Hardus: Prolínají se, ba jsou si podobné. Stojíš na křižovatce a ptáš se, mám jít vlevo, vpravo nebo rovně? Kam vlastně mám jít? Radím, nevykroč ihned – nejprve pros – pak ti bude cesta naznačená: uvědomíš si ji skrze inspiraci.

5. otázka: ***Milý Hardusi, rád bych věděl, zda je dosažení vysokého věku pozitivním znamením. Některé kultury zacházejí se seniory s velkým respektem a jiné zase méně.***

Hardus: Vnější průběh života je více či méně Stvořitelem předem určen. Dosáhne-li tedy někdo vysokého věku, pak to bylo v životní linii zaznamenáno. To vidí jasnovidci či vyspělé duchovní bytosti. Někteří senioři cítí, že mají pro vývoj svůj i jiných něco vykonat. Ale jiní si život zkracují, jsou za to zodpovědní. Budou se muset znovu zrodit, a to s novou zátěží. Nemám na mysli jen sebevraždy, ale také nestřídmost. Ta přispívá k selhání životních orgánů. Stvořitel dal lidem tolik energie, aby dosáhli stanoveného věku, ovšem nesmí ji promrhat.

6. otázka: ***Každé ráno prosím svého duchovního průvodce: Dej, ať otevřu knihu tam, kde najdu inspiraci, jak zvládnout tento den a problémy, které mě očekávají. A pak vždy najdu slova nebo příklady, jak reagoval Ježíš.*** Jednou jsem četl – a to mi pomáhá – že řekl: „Vím, že Bůh mě nenechá na holičkách!“ Děkuji.

Hardus: Děkuji za tento krásný příklad. Radil bych každému se podobně chovat. Stvořitel nás všechny miluje, Jeho láska je stále stejná, i vůči největšímu provinilci. Spravedlivá je ovšem náprava chyb pomocí Jeho zákonů. Dotyčný se do nich sám včlenil, pořádek musí být! Bůh je Bohem pořádku a do své říše nemůže přimnout nezralé duše.

7. otázka: ***Má profese obnáší časté jízdy autem. Vím, že to škodí přírodě, a jsem za to zodpovědný. Prosím za chudé a nezralé bytosti. Mohu to tímto vykompenzovat?***

Hardus: Bůh stvořil přírodu. Slouží lidem, zvířatům a rostlinám k jejich vývoji. Když svévolně uškodím člověku, zvířeti či rostlině, pak to má za důsledek zátěž. Pokud si ale na základě své činnosti vydělávám na chleba a jízdou autem poškozují přírodu, stojí zde proti poranění pozitivum, takže se to vyrovnává. Živíš děti, rodinu a snažíš se je duchovně rozvíjet.

Nezaměňte to ale s heslem: „Podrobte si Zemi!“ To je špatné přesvědčení. Země není majetkem lidstva. Když jsi tedy ochoten vyrovnat provinění vůči matce Zemi nějakou protislužbou, pak jsi na správné cestě. Děkuji za tuto otázku.

8. otázka: ***Jak je to, prosím, v případě dětí, které se narodí postižené nebo nemocné? Je to zkouška pro dítě, nebo pro rodiče?***

Hardus: Děkuji. Většinou je to zkouška pro oba. Děti, které brzy zemřou nebo jsou postižené, bývají většinou duchovně vyvinuté bytosti. Inkarnovaly se z lásky k rodičům. Aby došli k poznání, že se dítě z lásky obětovalo: prošlo těžkým utrpením inkarnace kvůli tomu, aby jim pomohlo objevit duchovní pravdu.

9. otázka: ***Je pravda, co jsem četl v jedné knize, že někdy po krátké době odchází inkarnovaná duše kvůli tomu, aby udělala místo jiné – třeba z jiných planet či systémů?***

Hardus: Komplikovaný dotaz. V podstatě to možné je, ale pouze při zachování pořádku Stvořitele. V knize je pravděpodobně i trochu lidské fantazie.

Pokud výše vyvinutá duše pozná, že misi splnila, pak duchovní bytosti, které ji opatrují, nedovolí, aby byla stažena negativními silami dolů, a proto se může vrátit do nadzemí.

Druhá situace, kterou jsi líčil, je protizákonná. Je zhruba 40 miliard duší patřících k Zemi a většina se na ni chce inkarnovat. Proto zde nyní žije více než 7 miliard lidí a počet ještě poroste. Chtějí se očistit dřív, než Země bude očištěna. Proto je to sice možné, ale ne účelné, aby výše vyvinuté bytosti zabíraly na Zemi místo.

Dodatečná otázka: ***Co když ale chtějí z jiných systémů přinést Zemi poselství, poučení?***

Hardus: To je pak něco jiného. Tato situace je samozřejmě možná, protože ji nese vlna bezbřehé lásky. Pokud se vyšší bytost bude chtít na Zemi inkarnovat, aby tu mohla pomoci, pak dostane možnost se zrodit skrze čisté rodiče.

Děkuji za spolupráci. Když jsem zpět doma, mívám často vrásky na čele, protože jsem někomu mohl odpovědět lépe. Jenže když jsem u vás, vibruji s vámi. Proto mi to promiňte. Ale zodpovídání otázek mi dělá radost.

JASNOVIDNÝ POZEMŠŤAN - ZÁVĚR

Minule jsme pozemšťana opustili v situaci, kdy ležel na zemi v kuchyni. Byli jsme tam také my, Boží poslové, a rovněž jeho duchovní průvodce. Když nás jasnovidce uviděl, zamumlal: „S tím v ornátu už nechci nic mít. Na mě je příliš silný.“

My ale již věděli, že k němu dorazí anděl vyslaný Kristem. Proto jsme ho zharmonizovali a posílili mnoha silami i speciálními energiemi - měly zvětšit jeho odvalu a naději. Náhle se uprostřed nás objevil jasně zářící anděl. I jasnovidce ho začal vnímat. Anděl mlčky sledoval situaci, počkal, až se ztišíme, a pak vyřídil Kristův vzkaz. Poté žehnající nám zmizel.

Dostali jsme úkol jasnovidci vysvětlit, že je třeba, aby s hodnostářem ještě promluvil. Nakonec svolil, a proto se někteří vydali ho najít a přivést. Pozemšťan se chtěl najíst, aby se posílil. To jsme schvalovali a jídlo mu požehnali.

Po chvíli byl hodnostář u nás. Přistoupil k němu a přátelsky, leč rozhodně řekl: „Našel jsem ve tvém ochranném štítu aury trhlínu, a proto jsem tě mohl odčerpáním energie oslabit. Ale vidím, že jsi opět při síle. Myslím, že chceš vědět, jak jsem přišel ke své všemocnosti a výjimečnosti.“

Jasnovidce přitakal a tehdy uslyšel: „Nazval jsi mě šilencem. Ale dobře poslouchej, co ti řeknu. Jsem jako klíště na tvé duši, protože už nechci být tak sám.“

Považ, Kristus mě přivedl do blízkosti Boha. Tam jsem se mu vymanil. Tu jsem spatřil Boha. Byl jsem tak pošetilý, že jsem se Ho obrovsky bál. Během posledního pozemského života jsem „Boha“ viděl třikrát. Poprvé a podruhé jsem hrůzou oslepl a ohluchl a cítil jen a jen strach. Potřetí jsem však poznal, že jsem Jeho jedna samostatná část. Od té doby trvám na tom, že mám neomezenou svobodu. Jenomže tehdy jsem šok nezvládl a na Zemi

zemřel. A tobě pravím: Chceš-li být také volný a budeš-li stát na mé straně, pak i ty můžeš být Kristem či Bohem.“

Když toto jasnovidec uslyšel, nebyl schopen slov. Zakryl si uši, nechtěl víc slyšet, a tím se na něho napojit. Ovšem hodnostář bezstarostně povídal dál: „Chci být samostatný. Bůh mě jako samostatnou duchovní bytost stvořil, a jsem proto svobodný.“

Posílen Božími posly, jasnovidec zvolal: „Ty všechno převracíš vzhůru nohama! S největší pravděpodobností jsi jenom pouhá mocná temná bytost. Pokud bys však měl ve své samotě pozitivně působit, řekni upřímně: mýlím se, když volám Nejvyššího, aby tě srazil?“

Klidně odpověděl: „Kdybych byl negativní bytost, pak by se mi to stalo právem. Ale pokud to nedovolím, nikdo a nic mi nemůže uškodit.“ Rozrušený jasnovidec zvolal: „Tedy přiznáváš, že Bůh, Všemocný, by ti mohl uškodit, pokud by chtěl!“

Nastalo ticho.

Horlivý vypravěč zmizel.

Světlí pomocníci stáli při jasnovidci a dávali mu sílu. „Prosím za prominutí, ale nemůžu dál pokračovat!“ Pozemšťan byl v šoku. Nechtěl se už s hodnostářem setkat. Ale my doufali, že by se mohlo podařit včlenit tohoto osamělého bratra do pořádku Stvořitelova.

*

Jednoho dne jsme mu připomněli Ježíšovo podobenství o dobrém pastýři. A tak k dalšímu setkání váhavě svolil.

Opět jsme hodnostáře vyhledali a tehdy proběhl tento rozhovor.

Hodnostář: „Jdeme různými cestami, důkladně jsem o všem přemýšlel, ty se však spojíš v jednu. Od této chvíle nebudu klíštětem a nebudu tě vysávat. Propustím tě na svobodu, neboť všichni máme společný cíl. Nejsme soupeři, v Božích očích jsme sourozenci a Jeho stvoření.“

Pozemšťan byl velmi překvapený, smysly ochromené. Ale cítil přicházející životní síly. Přemítal: „Myslí to upřímně, nebo je to zase další trik?“ Velmi toužil zvládnout strach; chtěl zůstat bdělý a doufal v pomoc. Vždyť chceme tohoto bratra vysvobodit z jeho ustrnulosti a samoty.

Aby uvěřil, že hodnostář změnil smýšlení, a přestal pochybovat o poctivosti jeho úmyslu, ukázali jsme mu Akaša kroniku. V ní se dočetl, že jeho současné myšlenkové pochody jsou již směřované ke Kristu, staly se láskyplnými, a tak opravdu došlo k obratu. To ho velmi potěšilo.

„Mohu mu však vždy důvěřovat?“ trýznilo jej.

Toho si všiml i hodnostář. Oslovil ho: „Kdo našel cestu k sobě, ten našel i cestu ke Kristu a skrze něho k Bohu. Pouze ten, kdo nalezne cestu sám k sobě, objeví Krista a rovněž Boha. Věř mi, obrat ve smýšlení jsem si tvrdě vybojoval. Když jsem se tehdy odtrhl od Kristova láskyplného vedení a chtěl konat samostatně, potkával jsem strašlivé bytosti. Často se jim podařilo vnutit mi jejich smýšlení, ba dokonce mi začaly poroučet. To se mi nelíbilo a pokaždé jsem se jim vzepřel. Ale jen s obrovským vypětím sil. Tehdy jsem byl přesvědčen, že nikoho a nic nepotřebuji, ale nyní vím, že jsem svojí zatvzrlostí přišel o zdroj energie i šanci postoupit na cestě k dokonalosti.

Takže jsi doufám pochopil, že nyní ti chci být ve jménu Boha a Krista dobrým přítelem. Není přece možné mluvit o svobodě, dokud jsem zajatcem vlastní domýšlivosti.“

Pozemšťan překvapením oněměl. Nakonec nejistě řekl: „Chceš-li být ve jménu Otce i Syna mým přítelem, pak ti podávám ruku a prosím, abys mi, pokud tomu chceš, pomáhal v pozemském životě. Však víš, jak to má jasnovidný člověk na Zemi těžké. Takže rád přijmu každou upřímně míněnou pomoc.“

„Pokud to Bůh a Kristus dovolí, pak, aby ses nestal obětí negativních sil, budeme společně proti nim bojovat,“ souhlasil.

Tu spatřil anděla, který hodnostáři slíbil: „Protože jsi prosil, ať tě Kristus opět vezme pod svou ochranu, povedu tě v lásce k mému Pánu a králi zpět domů.“

Jasnovidec padl do mrákot. Když nabyl vědomí, stáli u něho jeho duchovní pomocníci. Řekli: „Pomohl jsi Kristu. Budeš-li Bohu a Kristu věrně sloužit, budeme ti pomáhat až do tvého odchodu ze Země.“

DUŠEVNĚ CHOŘÍ

nezveřejněný text Pavly Kašparcové

Duševně choří trpí oddělením astrálního těla od těla fyzického, které jsou sice schopni vnímat, ale nepovažují ho za tělo jim přináležející. Duševní nemoci mohou vycházet z karmického zákona – tehdy si člověk před svým zrozením předsevzal se inkarnovat v nemocném těle, aby tak vyrovnal svá provinění duševního utrpení, která zavinil některému ze svých spolužijících. Nebo přicházejí na základě přání je prožít, a získat tak zkušenosti z průběhu této nemoci. Ty pak může v dalších inkarnacích použít pro pomoc trpícím. Tento úkol většinou přijímají lékaři a badatelé. Lidský duch totiž shromažďuje a uchovává takové životní zkušenosti, z nichž lze čerpat i v dalších životech poznání.

Život duševně nemocných je programován polaritou vědomí ducha a rozumu. Přinášejí si do pozemského bytí vysoce vyvinuté vědomí ducha a chtějí docílit jeho přijetí mozkem a rozumem. Chtějí harmonizovat nízké energetické frekvence lidského podvědomí s vysokými frekvencemi energií duchovních. Splnění tohoto úkolu není závislé na inteligenci, nýbrž na výšce vývoje vnitřního vědomí.

Často dochází k duševnímu onemocnění různé intenzity vlivem toho, že dotyčný není schopný zvládnout těžké duševní a hmotné problémy, ztráty, starosti nebo tvrdé životní zkoušky či tlak vlastního podvědomí. Jeho astrální tělo není schopné zpracovat energetické nárazy podvědomí, je stále více vytlačováno ze spojení s tělem fyzickým. Ztrácí s ním kontakt, uvolňuje se stále více z tohoto spojení, až se zcela oddělí. Tím zůstává fyzické tělo bez vlivu duše. Pacient žije v těle astrálním, je schopen vidět, slyšet a cítit astrální události, bytosti a dimenze. Vypráví-li o nich, považují ho lidé za nenormálního a lékaři diagnostikují halucinace, šílenství, schizofrenii. Pacient žije v astrálním světě, ale nedovede se do astrálního života zařadit. Vědomí rozumové oblasti je touto pro něj neznámou situací šokováno, je neschopné reagovat a křečovitě se stáhne. Tím je ovšem blokován dostatečný

přístup životní energie do orgánů těla a ony onemocní. Ani rozumová oblast, mozek, není schopna správné činnosti, dochází k nesystematickým, nesourodým náhodně propojeným myšlenkovým procesům, což se projevuje v nelogické, nesouvislé řeči.

Působením duševních chorob dochází často k nadměrné činnosti nebo k neschopnosti spojení „elektrického“ a „magnetického“ oběhu na křížících se bodech těla (šíje, perineum). „Elektrická“ energie vychází od konce trupu, proudí páteří do mozku, přes čelo až ke rtům. V šíji přechází na „magnetickou“ energii a proudí dolů středem hrudi a břicha až k perineu (měkký přechod mezi konečníkem a vnějšími pohlavními orgány). Tam se znovu spojuje s energií „elektrickou“. U muže se manifestuje „elektrické pole“ vpravo a „magnetické“ vlevo. U ženy je tomu opačně. Energetické přetížení v mozku vede k zuřivosti, nedostatečnost pak k letargii.

Duševně choré neuzdraví žádné léky. Toho se docílí pouze návratem astrálního těla a jeho opětovným spojením s tělem fyzickým. Lékaři však tlumí a otravují hmotné tělo pacienta léky tak dlouho, až je jeho psychika natolik zeslabena, že není schopen reagovat, stává se malátný a zdánlivě klidný. Určité úseky mozku jsou tak uměle ochromeny. Tělo si zvykne na přísun léků, objevují se však další problémy, které jsou opět potlačovány zesílenou dávkou léků. Tělo stále víc chátrá, až duch pozná, že neumožňuje žádný vývoj a nemocný umírá.

Duše zemřelého se vrací do astrálních dimenzí nespokojená, protože nedosáhla vytčeného cíle a většinou již po několika rocích se rodí se zesíleným vědomím svého úkolu znovu. Pokud úkol zvládne, přechází do zdravého lidského těla.

Podmínkou k uzdravení úplnému či alespoň částečnému je navázání kontaktu s vlastním nitrem. Ovšem lékaři by si měli uvědomit, že všechny nemoci vycházejí z duše, že nositelem života je lidský duch, jehož nositel, lidské tělo, je přizpůsobené zákonitostem Země. Pak bude schopen hovořit s pacientem jako s duchovní bytostí, která je schopna vnímat porozumění a snahu pomoci. Pacient registruje totiž nejen slova, ale prostřednictvím energetických center - čaker i jejich energii, vibraci.

Dnešní lékaři, psychologové a psychiatři mají jen málo znalostí o působení duše na tělo. Názory, že např. modlitby jsou léčebné síly, vyvolávají mírně řečeno jejich shovívavý úsměv. Mnozí ani nevědí, že mohou svého pacienta (aniž by byli oslabeni) energeticky silít a harmonizovat pomocí myšlenek. Pomohou mu také tím, že mu položí ruce na ramena nebo podrží jeho ruce ve svých a soustředí se na vysílání životní síly do pacientova solárního plexu. (Solární plexus má centrum v pupeční oblasti. Je citlivým pocitovým centrem člověka, jeho sympatií a antipatií, centrem osobnosti. Z něho vychází síla důvěry, spokojenosti, lásky, bolesti, strachu nebo zlosti a je vedena do rozumového vědomí. Často vnímáme tuto energii jako krevní návaly nebo proudění tepla v těle.)

Dokud hledáme oproštění od nemocí, bolesti a utrpení ve vnějším světě, pokud nevychází výzkum a medicína z tělesných, duševních a duchovních faktorů, vytváříme stále další bolesti a utrpení.

Nemoci duše a těla nevzniknou, budeme-li usilovat poznat obrovský potenciál duchovních sil a energií, jež v nás dřímou, ale které zatím nejsme schopni pochopit, natož využít.

Pavla

„Pane Bože zbav nás od zlého, ať máme jídlo, milujeme tě, Bože, zbav nás všeho zlého, Pane Bože ty seš nejlepší, andílci jsou taky dobrý, ale ty seš nejlepší, milujeme tě, Lásko!“ hlasitě promlouvala předškolačka Klárka z Plzně a její maminka to později upřesnila: „Když se v kostele Klárka ptala, jestli se může pomodlit, chvíli jsem zaváhala, zda nebude rušit ostatní v rozjímání. Ale pak jsem si řekla, že když to tak cítí, tak přece kostely jsou k modlitbám určeny, tak tomu nechám volný průběh. Sama jsem netušila, jak vážně to pojme a jestli nebude plácát nesmysly. Někdy nás děti umí hodně překvapit tím, co se v nich skrývá.“

CESTA K ČISTÉ PRAVDĚ SKRZE MEDIALITU

nezveřejněný text Pavly Kašparcové z roku 2003

Čisté pravdy je člověk schopen přijímat jen mediální cestou. Medialita je vlastnost a schopnost, která ovlivňuje v rozdílné míře nejen smyslové orgány, ale i svět, který ho přesahuje. Každý jednatel má mediální schopnosti a přijímá v rozdílné intenzitě inspirace vyššího, ale i nižšího a nízkého astrálního světa, který ho obklopuje.

Tuto schopnost mu umožňuje ve hmotném těle přechodně inkarnovaný duch, cílevědomě zaměřený na vnitřní růst a vývoj, na dosažení dokonalosti. Jeho existence ve fyzickém těle je umožněna pevně na ducha vázaným obalem nazývaným duše. Její struktura je ovlivněna hodnotami dosaženého vnitřního vývojového stupně. Nezasahuje však do mediálního procesu, zůstává mostem mezi duchem a hmotou těla.

Nezávislost ducha na hmotě dokazuje prostorové i časové vnímání existence obou životních dimenzí. Ale člověk vlivem převahy rozumového vědomí nebo hmotného zaměření si toho není vždy vědom. Kdyby byl duch jen vývojovým aspektem hmoty, nebyl by jeho nositel schopen přijímat sdělení nadzemských bytostí a božské impulzy, projevující se - adekvátně vnitřní zralosti - jako nevědomá touha po opětném spojení s domovem, z něhož vyšel.

Tak jako má voda sílu stoupat a dosahovat stále větší výšky, má i duch sílu stoupat a dosahovat výšky zrcadlící nejen individualitu, ale i vnitřní vývojový stupeň svého nositele. Jejich měřítkem zůstává po všechny věky lidské existence poznání a Láska, jejichž působením síla ducha roste.

Vše je pomíjející, ale Láska, nejcennější atribut života, zůstává věčná.

Jak dochází k přijímání čisté pravdy? Hmotné tělo člověka je zahaleno většinou lidstva neviditelným tělem fluidálním. Vytváří část jeho osobnosti a umožňuje spojení se životy nadzemských sfér.

Během seance prostupují fluidální tělo média astrální bytosti, používají jeho životní sílu, aktivují mozek a smyslové orgány, aby mohlo dojít k dorozumění formou slov.

Ke vzájemné komunikaci nadzemských bytostí nedochází pomocí řeči, slov, ale předáváním myšlenkové energie. Proto není rozdílnost řeči a ani terminologie jednotlivých národů překážkou v předávání pravdy, kterou on formuje do slov své řeči. Využitá životní síla je médiu vyššími čistými astrálními osobnostmi vrácena hned po skončení předávání. Nízký astrál, jenž ovládá většinu pozemských médií, však tuto sílu nevrací!

Lidská fluida jsou také materiálem nutným ke zhmotnění jednotlivých rozumem nepostižitelných elementů, důkazů posmrtného života. Člověk se tak seznamuje s existencí doposud neznámých inteligencí a se zákony vymykajícími se na Zemi platným fyzikálním zákonům.

Média přijímají myšlenky nehmotné bytosti buď v transu, nebo při plném vědomí. Během transu vystupuje duše média dočasně z hmotného těla a jeho místo zaujme nehmotná bytost, která se projevuje pomocí jeho orgánů řeči, mozku atd. Vystoupená duše zůstává ve spojení se svým hmotným tělem ódovým vláknem - stříbrnou šňůrou, s jejíž pomocí se do něho po ukončení seance okamžitě vrací. Vysoké duchovní osobnosti předávají svoje sdělení jen prostřednictvím média v hlubokém transu.

Čím vyšší je duchovní bytost, tím větší důraz je kladen na vývojový stupeň média, a tedy na hodnoty jeho životní síly.

Čím větší je podobnost životního zaměření a vnitřních hodnot média s přicházející duchovní osobností, tím cennější a srozumitelnější jsou předávané poznatky a pravdy.

Mnozí namítají, že ovládání média cizím duchem je přestupek proti svobodné vůli. Čisté médium se podřizuje přechodu do transu dobrovolně, protože si je vědomo zákona o pomoci výše vyvinutých duší duším méně vyvinutým a s radostí přijímá duchovní pravdy, pomáhající vnitřnímu růstu lidstva poznáváním jeho původu, úkolů, konečného cíle a cesty k němu.

Nejsilnějším zotročováním člověka je nedostatečný boj proti vlastním slabostem, nedobrým návykům a chybám, které ho

poutají na nízké astrální síly a strhávají do duchovní stagnace a tmy. O tomto přestupku proti svobodné vůli přemýšlí člověk málo a často mu ani nevěří.

Johannes Greber: „Kapitoly 12 a 13 Pavlova 1. dopisu Korintským obsahují vše, co by měl věřící hledající člověk vědět o mediálním spojení s čistým duchovním světem. Mnozí lidé však jeho slovům a vysvětlení nerozumějí, protože nejsou na existenci nadhmotného světa pravdivě připravováni. Nedostatečné porozumění je zaviněno i nesprávnými překlady Bible, jejím duchovním pravdám ne vždy odpovídajícím výkladem a odsuzováním čistých pravd, předávaných člověku mediální cestou. Mnohé náboženské instituce si vytvořily a vytvářejí pravdy vlastní, dogmata, zaměřená na ovládání člověka ne láskou, ale strachem z Boha.“

Lidstvo není schopné čistou pravdu vlivem svého rozdílného individuálního chápání udržet. Pronesete-li před několika lidmi jednu jedinou větu, vrací se k vám často pozměněna osobním pojetím přítomných tak, že vyjadřuje opak toho, co jste jim chtěli sdělit. Stejně je tomu i s přinášením duchovních pravd. Poznání a pravdy jsou zkreslovány vlivem měnící se životní kultury a návyků lidstva. Mnohdy zaměří jediné slovo nebo čárka v textu jeho obsah do protichůdného směru původní pravdy.

Jedinými čistými, nezměněnými pravdami zůstávají mediální projevy vyššího duchovního světa, které však mnohé náboženské instituce neuznávají a zakazují. *Ale u nich dochází k nesprávnému výkladu požadavků Bible, která varuje před mediálním stykem s mrtvými. Hovoří-li Bible o mrtvých, míní tím duchovně mrtvé bytosti, které se oddělily od Boha a vytvářejí vlastní nízký astrální svět.* Spojení s Bohem je život, oddělení od Něho smrt a přechod k vládci zla.

„Modlářství, uctívání a vyvolávání duchovně mrtvých je všeho zlého příčina, začátek a zánik.“

Jak strašné jsou následky mediálního spojení s nízkým astrálním světem, dokazují mnohé staré, nízkému spiritismu propadlé národy (Žalm 106). Tlak na svobodnou vůli, předstíraná láska a pomoc člověku po dobu, pokud plně neovládnu jeho

duši, vedou zvědavostí a touhou po senzacích dychtících téměř vždy k duševní abnormalitě a propadu do temnoty.

V současně probíhající boji mezi „Světlem a Tmou“ vrhá Lucifer na planetu Zemi množství svých spolubojovníků, kteří se snaží získat co nejvíce duší předstíraným dobrem a láskou, aby je odvedli z cesty návratu k Bohu.

Vyhýbejte se všem samozvaným médiím, jimiž hovoří Bůh, Kristus, Matka Maria a celá řada na Zemi uctívaných „svatých“. Vyhýbejte se všem, kteří se prohlašují za zachránce Země a Boží pomocníky.

„Podle jejich skutků poznáte je!“ Opravdoví pomocníci Boha nevyžadují za svoje sdělení peníze a slávu, nehovoří o svých úkolech na jarmarku veřejného života, ale působí v tichu vlastním příkladem, láskou, skrytou pomocí bližnímu a pokorou, vysvětlujícími rozhovory se svými bratry, jejichž svobodnou vůli plně respektují.

Na začátku jsem uvedla, že každý člověk je obdařen určitým stupněm mediality. Každý, kdo je schopen boje proti vlastním nedobrým návykům, vlastnostem a slabostem a kdo je schopen se uzavřít do ticha svého nitra, se stává sám sobě prorokem. Přijímá odpovědi a vysvětlení doposud neznámých poznání a pravd z čistého pramene božského světla, jehož nositelem je jeho vlastní duch. Poznává, jak nebezpečná, klamná a zatěžující je honba za ziskem, slávou a pochybnými senzacemi Země. Miliony pozemského bohatství zůstávají pouhou nulou proti skutkům lásky, nejdůležitějšímu Božímu zákonu pro všechna stvoření univerza.

„Rozmlouval jsem se svým srdcem a nabyl větší a hojnější moudrosti než všichni ti, kdo byli v Jeruzalémě přede mnou!“
- David, král v Jeruzalémě.

Pavla

NEVĚDOMÁ VERONIKA S CONTERGANEM

V = vedoucí rozhovoru jménem Josef

D = duchovní bytost

D: Je to pokaždé stejné. Jsem zatížená zlem, jsme skupina zatížená zlem, a vy mluvíte o spáse. Co je to spása? Sejměte z nás to špatné, pak s vámi můžeme mluvit na stejné úrovni – já Veronika a ostatní kamarádky – Rosi, Helma a další, které se mnou přišly. Nemůžeme být zachráněny. Jsme těžce zatíženy, vy to víte, a proto jste nás sem přivedli. A my vás jako ovce následovaly. Co tu máme dělat? Vím to, řekls mi to. Jestli tu nikdo není, tak to řeknu - Veronika hodně trpí, strádá. Ale proč to vlastně mám vyprávět? Vždyť tu nikdo není!

V: Ale je.

D: To ty ses ptal?

V: Byla jsi přivedena, to už víme.

D: Kdo jsi?

V: Mluvčí jedné skupiny.

D: Jsi muž, vid'?

V: Ano, živý.

D: Tvůj hlas neznám. Tamti dole ale mají našeptávací hlas.

V: Bylas přivedena sem do sálu, jsou tu lidé, kteří ještě žijí ve hmotném těle. Slyšeli, že jsi byla postižená....

D: Ne! Já nebyla postižená.

V: Nebyla?

D: Jiným jsem způsobila postižení.

V: Vyprávěj, jak se to stalo!

D: Veronika, Helma a Rosi a další jsme způsobily postižení jiným. Měly jsme krásné zaměstnání. Byly jsme zdravotní sestry.

V: To je velmi zodpovědné a krásné povolání pro ženy.

D: Ale teď dobře poslouchej! Lékaři v nemocnici nám nařídili, abychom podávaly léky budoucím matkám. Můžeš si domyslet, co zlého Veronika způsobila, co provedla dětem v mateřském těle.

- V: Á, farmaceutický průmysl očividně chtěl experimentovat!
- D: Místo rukou měly pak děti pahýly. Hlavu nakřivo. Nohy zpola vyvinuté a obličej znetvořený. Nemůžu ani pomyslet, jakou špatnost jsem způsobila. Konala jsem sice, jak mi nařídili, ale občas trochu víc prášků přidala. To je to zlé.
- V: Věděla jsi, že to bude mít takové následky? Nebo jsi to jen...
- D: ...Ne, nevěděla, to bych to nedělala.
- V: Takže tě využili.
- D: Jenže já někdy dala prášků víc, než byl předpis.
- V: Proč?
- D: Protože jsem chtěla, aby se těhotným pomohlo.
- V: Ale jako zdravotní sestra jsi byla obeznámena, že se nemají podávat vyšší dávky.
- D: Chudinky matky jsem do toho zapletla. Ach!
- V: Špatně jsi jim radila?
- D: Ano, byla jsem pod tlakem lékařů. A matky mi pak, když se děti narodily, dávaly vinu.
- V: Lékaři tě vystavili tlaku?
- D: Musela jsem přesně plnit povinnosti, dostala bych výpověď, kdybych se vzepřela.
- V: A nebyl nikdo, koho bys mohla informovat?
- D: Netušila jsem to, když matkám začaly být dávány nové preparáty. Když se to pak masově objevilo a zveřejnilo, tak jsem se zhroutila, protože jsem byla spoluviník. Jako zdravotní a dětská sestra jsem obzvlášť citlivá, mám měkké srdce. A matky tolik naříkaly! A ty zohavené děti.
- V: Ale tys toho začala hluboce litovat. Nebo toho lituješ až teď, že ses toho účastnila?
- D: Něco jsem ti zamlčela. Když jsem viděla tolik zveřejněného utrpení, dostala jsem strach - a zabila se! To je ta největší špatnost! Byla jsem spoluviník, to ano. Zvyšovala dávky - tabletky se tak snadno rozdávaly. Chtěla jsem matkám pomoci. Ale když jsem uviděla výsledek - děti s pahýly, křivým obličejem, výrůstky na těle, to jsem neunesla.
- V: A pak ses dostala do jiného světa. Co jsi tam dělala? Bylas pak poučena? Poslali tě do škol? Vyprávěj!

- D: Jo poučena. Řvaním a skřípěním zubů těch, kteří to zosnovali. Stále jsme v šoku, co jsme tabletami způsobily. Matky, rodiče, utrpení. Hodně se o tom psalo, Conterganových dětí bylo mnoho. Nemohla jsem to unést. Jsem vinna.
- V: Ale teď je ti z celého srdce líto, že ses toho účastnila, a lituješ svého jednání.
- D: Lituji, je to věc, kterou jsem udělala pod jistým tlakem. Ale tady mě čekal další tlak, Satan i další zlé duše a jejich služebníci si mě stáhli. Nedali mi šanci to napravit. Ty jsi člověk?
- V: Ano.
- D: Neumíš si ani představit, co znamená slyšet stále dokola: „Teď jsi naše a budeme tě trýznit.“ A škodolibě se mi smějí. Pořád dotírají, nezbavíš se jich.
- V: Pak ale někdo přišel a ...
- D: ...ano, jedna milá bytost. Vyvedla nás pryč. Vlastně musely o nás bojovat. Ale my se také snažily. Nyní jsou to moje přítelkyně, sestry. Už je to za námi, a to je hlavní.
- V: Bylo vám řečeno, že musíte svých činů z celého srdce litovat a pak že vám bude pomoheno.
- D: Podívej, neumím ani dost poděkovat, že máme člověka, který s námi hezky mluví. Bytosti tam dole - Satanovi pomocníci či kdo to vůbec je, jsou tak falešné. Usmívají se na tebe, ale za zády...
- V: Ale teď se to změní. To ti bylo řečeno.
- D: Prosím, aby se tak stalo.
- V: Ano, teď to tak bude. Je šance, aby tě odvedli a dostala ses do jiné sféry.
- D: Jak mohl být člověk tak hloupý. Nenesu celou vinu, ale udělala jsem chybu, že jsem svévolně dávala vyšší dávky těhotným. Zničila jsem si život, ačkoliv jsem měla dobré úmysly, a to mě také bolí.
- V: To ti bude odpuštěno. Zeptej se svého duchovního průvodce, zda ještě musíš jít na Zemi.
- D: Otázku předávám... (světlému duchovnímu průvodci). Ty a tvoji pomocníci jste nám toho tolik řekli. Škoda. Prý budu pracovat u těžce postižených dětí a pomáhat rodičům, jejichž děti jsou

na tom špatně. Také dnes žijí na Zemi děti, říká milý přítel, které mají těžký úděl. Je strašné, když se člověk na ně musí dívat. Zejména na ty, které jsou tak „poznamenané“. Ale i já je tehdy poznamenala. A nejenom já.

V: Podívej, lituješ toho a víš, že Bůh ti může odpustit, a to také udělá. Dá ti šanci to napravit, protože svého chování lituješ.

D: My jsme lékařům, kteří nás do toho zatáhli, odpustily. Z velké části jsme byly jejich nástrojem. A teď všechny svolám, poklekne a pomodlíme se Otčenáš, který nás naučila světlá bytost, když k nám přišla. Řekla, že byla otcem sedmi zdravých dětí a slíbila, že nás povede.

Modleme se společně:

„Otče náš, jenž jsi na nebesích a také Svou Boží jiskrou v nás. Smíme být jako Boží jiskra.

Ježíši Kriste, jsi světlo v nás. Smíme být jako Kristovo světlo.

Otče náš, posvět se jméno Tvé. Prosím, odpusť nám naše provinění, i my odpouštíme těm, kteří se proti nám provinili. Otče lásky, buď naším vůdcem a ochráncem v pokušení a osvobod' nás z moci zla. Ve všem ať se děje Tvá vůle, jak v nebi, tak i na Zemi. Osvobod' nás od našich hříchů a pochybení. Chceme Ti sloužit navěky. Prosím, pomoz nám! Děkujeme.“ Tuto modlitbu nás naučil ten, jenž měl sedm dětí a v oněch dobách stál velmi blízko Ježíši.

(Duchovní bytost opouští vypůjčené tělo média)

Nejprve se musím správně usadit v prostředníkovi. Není to pohádka, co jste tu prožili, ale skutečnost! Můžete zážitky milé sestry Veroniky a ostatních sester dát do souvislostí s vašimi zkušenostmi. Všechny připravily těžký úděl jiným lidem. Ačkoliv Veronika naložila vinu na sebe nepřímo, jiní se zatížili sami.

Nyní se dostáváme opět k milosrdenství - Stvořitelově alchymii. Pouze On ji může použít.

Bylo vykonáno dobré a nedobré: Bůh ve Své lásce a soucitu zváží dobré činy, porovná s vašimi nedobrymi a pak alchymistickým způsobem částečně nebo úplně sejme tíhu vašich zatížení. To závisí na druhu provinění a vaší zodpovědnosti, která hraje velkou roli.

Pokud jsem konal vědomě, egoisticky, když jsem chtěl škodit jiným, pak nesu plnou tíži. Jiné je však, pokud jsem konal v rámci povinností, protože mi to bylo uloženo.

Stvořitel, čistá láska, nechce utrpení lidí, chce je před ním chránit. Ale dal příkázání a zákony. Kdo se o ně zajímá! Pokud nadřizení úkolují podřízené, a to bylo v tomto případě, pak větší tíha zodpovědnosti leží na nich.

Rád bych mnoho vyprávěl o Boží lásce a milosrdenství, ale nemůžu - cítíte ji příliš málo. Máte dosud příliš málo volného prostoru pro lásku Stvořitele. Nevyrostli jste v ní, takže ji ani nedokážete tolik přijmout.

Jestliže obстоjíte při dílčích zkouškách, bude to vaše zásluha. Tehdy bude vaší zásluhou duchovní vlast světla. Tu vám nemůže nikdo vzít kromě vás samotných. Došlo by k tomu, pokud znovu odpadnete od Boha. Měli byste být tak moudří, abyste tak již nečinili. Vždyť se můžete podívat do své Akaša kroniky a zjistit, co jste museli v bolesti a utrpení splatit. To pak žádná moudrá duchovní bytost neřekne - nechám se opět svést a přijdu zase na hmotnou planetu. Tam se vrátíte leda dobrovolně z lásky k sourozencům. Ale v takovém případě máte zvláštní ochranu a pomoc. Neboť Boží láska vás na Zemi nenechá opuštěné.

A dostávám se k závěru: Nebeský Otče, omezená je vnímavost jejich lásky, podobné je to i u mě. Víme, že smíme a můžeme žít ve Tvé lásce, a pokud chceme, pak toho dosáhneme. Otevřeme-li se lásce, máme-li myšlenky, city, činy i srdce čisté, pak láska přijde, obklopí nás a zahálí do bezpečí. Láska – Kristus – byla vyslána na Zemi. Žila zde jako Ježíš. Tehdy Láska triumfovala až do zdárného konce a bude vítězit a inspirovat věčně. Amen!

Jděte v pokoji! Chraňte si klid a zaplnění láskou se nechávejte svými duchovními průvodci vést. Převeďte vše, co jste se naučili, v čin, pak budete v bezpečí a duchovně porostete. Nebudete

vibrovat na úrovni těch, kteří se k vám přibližují, aby vás stáhli dolů. Přitahuje je světlo začínající zářit z vašeho ducha aurou ven. Toho si buďte vědomi. Vidí, že svítíte, a proto se pokoušejí ho ztlumit.

Pamatujte, Bůh je láska a má své posly! Pokud je zavoláte dříve, než vaše světlo pohasne, pak jestliže jste dobré vůle a máte odvahu negativní síly odmítnout, vám pomůžeme.

Tyto síly vám lichotí, předstírají výhody a vy sednete na lep. Ale jsou zdánlivé. Od negativních sil plynou pro čistotu duše pouze nevýhody.

Budeme vám zase hodně psát. Médium nemá prázdniny tak jako vy, musí pracovat, pracovat dál, pracovat pro budoucnost. Neboť si opět budete chtít číst myšlenky duchovních bytostí.

Přejme si vzájemně Boží ochranu, pomoc a podporu Božího světa. A ještě - radost ze života.

NEVÍRA JE ZMAR

Boží mír ať je s vámi!

Všemocný Bože, Otče lásky a odpuštění, prosím, abych směl vykonat službu u milých bratrů a sester.

Nejsou zde ti, co neměli sílu sem v tento den přijít. Dej jim ji, prosím, a také požehnání, sílu a důvěru, aby to opět zvládli.

Nenajdeme tu ani takové, kteří sice silní jsou, ovšem mají slabou vůli. Dobrotivý Otče, pomoz jim, aby nesešli z cesty, kterou nastoupili, jež je ta pravá, protože vede k Tobě. Ó Bože, milovaný Otče, daruj jim sílu, aby pokračovali dál a své kroky obrátili tam, kde už jednou byli - na cestu duchovní.

A vás, milí bratři a sestry, prosím o plameny srdcí: spojme je a vyšleme tam, kde je bída a utrpení, kde chybí síla, láska a víra. Vyjdi ven, lásko, lidská lásko, vyjdi do světa ve jménu Otce, Syna a vysokého duchovního světa. Amen.

Moje milované děti, žijete v době neklidu a nejistoty. Chybí to nejpotřebnější: bezpečí, znalost zákonitostí i jistota, že vše má svůj smysl, že nejste hříčkou jakési náhody, že svým životem universum obohacujete, a stojí proto za to ho žít. Ačkoliv je někdy velmi těžký.

Milé děti, dnes je většina lidí vnitřně rozervaná, vždyť jim chybí víra, základ pevnosti, důvěry a odvahy kráčet odhodlaně dál.

Velký je zástup nevěřících, důsledky toho zažívá celý svět. Okamžitě můžete vidět, kde není harmonie, ale nepořádek. Nepořádek a rozervanost jsou průvodci nevíry.

Lidé ztratili kontakt s vibrací proudící z duchovních říší. Pomohla by, přivedla na duchovní cestu, byla by oporou. Nevíra je zmar a ten prožíváte. Lidé bez víry bloudí v temnotě, a protože jsou nevěřící, snadno padnou a zůstanou svázáni temnotou. Ovšem člověk nesoucí v sobě víru se spojuje s mocnou říší světla, dimenzemi čistoty. Proto je schopen zvládat svůj život, zdolat vše, co je před něj předkládáno. A zůstat při tom dobrým, odpouštějícím, chápajícím člověkem.

Milé děti, i takový člověk je pouhý odlesk toho, čím je náš Otec, náš nebeský Otec. Ten odpouští, každému promíjí a nám stále daruje možnost vést zbloudilé lidi z temnoty do světla.

Není lehké věřit a není to zásluha člověka, když věří. Je to velká milost. Proto je nutné, abyste podporovali ty, kteří s vírou začínají. Abyste je posilovali svojí láskou a pomáhali jim, neboť negativní síly jsou silné a neustále se pokouší člověka toužícího vykročit k Bohu srážet. Oddalovat od toho, co by mu mohlo zprostředkovat vibraci vedoucí k pevnosti postoje.

Teď řeknete: Na člověka se toho navěsí tolik, že nakonec neví, čemu má vlastně věřit. Nedokáže se v tom orientovat a je zmatený.

Moje milé děti, opakuji, temná strana se snaží rozmanitými způsoby neodbytně našeptávat. Odvést od světla, od pravé víry. Jsou vyzbrojeni vším, vidí do lidí, čtou si v nich, znají jejich slabé stránky a ve slabinách se zaháčkují. Když zpozorují, že člověk preferuje sebe, své Já, předloží mu věci, které snadno přijme.

Oslovují ho na jeho vibraci. Další zase vyžaduje hmatatelné důkazy; negativní síly mu je dají - falešné.

Ovšem světlá strana, milé děti, se nesnaží nabízet to, co byste rádi slyšeli. Ta přináší světlo a vibraci, kterou máte přijmout.

Ptejte se: Je to pravda? Například na vašem setkání nepřijímejte řečené jako pravdu, zkoumejte, zda jsou naše slova pravdivá. Stále nabádáme: Prověřujte!

Abyste tak mohli činit, musíte se dostat do vibrace, která vám dává jasně pocítit: S tím lze souhlasit, tomuhle lze věřit, to je pravda. Nedokážete to za pár měsíců, za rok, duchovní zralost potřebuje čas.

Když nechodíte na vaše setkání, přestáváte se rozvíjet, stoupat, ztrácíte vibraci, která je zde zprostředkována. Znamená daleko víc než slova, která tam slyšíte. Je to vibrace, kterou potřebujete, abyste se mohli osvědčit v pravdě. Mnoho lidí říká: V životě se člověk s pravdou daleko nedostane. To jsou ale nevěřící, milé děti, ti jdou špatnou cestou, nepochopili a nepoznali, jak cenná pravda je.

Ale my nabádáme: Žijte v pravdě! Výmluvy, které lidé uvádějí, aby zastřeli to, co říct nechtějí, jim jednou, pokud budou chtít jít do říše pravdy, budou stát v cestě.

Člověk na Zemi těžko zůstává v pravdě - panuje zde lež a svádění. Prosím, snažte se stále více žít v pravdě a víře, protože pak vám dá nitro přesně najevo: Ano, tomu můžeš věřit, moje dítě. To je z říše pravdy a světla a přišlo to k tobě z božské vibrace.

Prosím vás, milovaní, usilujte o čistou vibraci tak často, jak často ji můžete přijímat. Proste o to a modlete se. Nemůžete už nikdy být uvedeni v omyl, pokud jste schopni přijmout jen to čisté, dobré. Nejsou to krásná slova, ani zkrášlování - je to čistota, pravda, božská energie. Prosím Všemohoucího, ať vám dá sílu stále větší a větší, abyste se naučili porozumět a správně věřit.

Bůh ať vám žehná a halí do Jeho lásky!

Amen.

